

Disposition med Hensyn til Tillægsbevillingsloven. Det er altsaa, forekommer det mig, ganske naturligt, at, naar den meget ærede Minister paa samme Tid forelægger et Lovforslag, hvori der calculeres en Udgift af 200,000 Rd., saa er det rimeligt, at han henleder Opmærksomheden paa, at ved at bevilge disse 200,000 Rd. komme vi jo formodentlig ind paa et Deficit, paa en saadan Tilstand, hvor Aarets Indtægter ikke ville være tilstrækkelige til at dække Aarets Udgifter, og at det altsaa er rimeligt, at Differentien vil blive at afholde af Kassebeholdningen, og jeg mener derfor, at det er denne Anskuelse, der ligger til Grund for Forslaget. Det er det, Ministeriet har villet gjøre opmærksom paa, at man ved at gaae ind paa dette Lovforslag var nærved at komme ind paa et Deficit, at man maatte være fattet paa, at ikke alle Aarets Udgifter kunde dækkes af Aarets Indtægter. Jeg skal tilføie, at, naar der gives Bemyndigelse til at afholde Udgiften af den særlige Kassebeholdning, da staaer det klart for mig, at dermed er sagt, at vi baade have en særlig Kassebeholdning, og at vi have en Minister, der er ansvarlig for denne særlige Kassebeholdning, og denne særlige Kassebeholdning, hvad er den Andet end de Summer, som successtvist opspares ved Overskuddet af de forskellige Aar? Da det nu er nødvendigt, at enhver Statshuusholdning begynder Aaret med en Kassebeholdning, saa staaer det klart for mig, saaledes som det ogsaa er udtrykt her i Loven, at der er en saadan særlig Kassebeholdning, og at der er en særlig Minister, som er ansvarlig derfor, og, som sagt, om man ogsaa har kunnet mene, at det ikke var aldeles nødvendigt, at denne Slutnings-Tilføining til § 6 fandt Sted, hvorved man bemyndiger til Udbetalning af Kassebeholdningen, saa kan jeg dog ikke skjønne, at deri skulde ligge en Hentydning til, at der var en Forskiel mellem den Minister, der bestyrer Indtægterne, og den, der bestyrer Kassebeholdningen. Jeg skal hermed slutte, idet det jo vilde være ønskeligt, om den meget ærede Minister vilde yttre sig om, hvorvidt jeg har opfattet Paragraphen rigtigt eller ikke.

Indenrigsministeren: Jeg maa tilstaae, at efter de forskellige Forklaringer, som

den ærede Landstingsmand har givet af det Mulige, Nødvendige og Virkelige, finder jeg mig ikke foranlediget til at gaae ind paa det hele Foredrag; det forekommer mig ikke, at det vilde kunne føre til noget praktisk Resultat. Blot een Bemærkning vil jeg gjøre, for at det ikke skal kunne siges, at min Tausshed beviser Noget med Hensyn til, om jeg er enig eller uenig i det Eine eller det Andet. Den ærede Landstingsmand har paa en besynderlig Maade forverlet det Nødvendige med det Rigtige. Den ærede Landstingsmand sagde, at det var nødvendigt, at Staten begynde sit Finantsvæsen med en Kassebeholdning. Ja, det er ligesaa nødvendigt for et Individ: ved Sammenligning dermed troer jeg, at man flest vil see, hvor besynderlige Sætninger den ærede Landstingsmand fremsører i en Form, som om der virkelig laa Noget i dem. Det er ganske i sin Orden, at Staten bør begynde med Noget, og ligesaa gaaer det med et Individ; han bør den 1ste Januar 1857 — thi Individene have sædvanligt et andet Regnskabsaar end Staten — begynde med et Plus; men desværre er der vel dem, der begynde med et Minus, og paa samme Maade kan jo det sørgelige Tilfælde træffe, at Staten ogsaa maa begynde med et Minus. Det bør nu vel ikke stee; men, hvorledes man kan paaastaae, at det Modsatte er en virkeliggjort Nødvendighed, det, maa jeg tilstaae, fattet jeg ikke. Saaledes var der mange besynderlige Ting i den ærede Landstingsmands Utringer, og deriblandt Meget, som forekom mig ikke at staae i Forbindelse med det foreliggende Forslag. Mit Svar vil derfor vistnok finde sin naturlige Plads, navnlig ved en anden kommende Sag, under hvilken jeg da ogsaa skal yttre mig, dersom den ærede Landstingsmand ved dens Behandling skulde give mig Opfordring dertil.

Bessely: Det er jo, som bekendt, blevet, troer jeg, et Slags Møde, at man siger: Ja, dette hører ikke hen under denne Sag. Jeg skal herved kun gjøre den almindelige Bemærkning, at, forsaavidt det ikke henhørte under denne Sag, troer jeg ikke, at den ærede Forsmand havde ladet de Utringer passere, som jeg har fremsat; jeg troer, at den ærede For-